

Isabel Carrasco

CRAC de la setmana:

Miquel Paton

«L'ARTISTA ÉS L'ESPILL QUE REFLEXA EL BO I EL DOLENT DEL TEMPS QUE LI HA TOCAT VIURE»

Miquel Paton va néixer a Tortosa però actualment viu a Sant Carles de la Ràpita. Va estudiar pintura a l'Escola d'Art de Tortosa i a la Facultat de Belles Arts de Sant Jordi de Barcelona. Fa uns trenta anys que exposa regularment les seues pintures, ha fet unes quaranta exposicions individuals i ha participat en més de vuitanta exposicions col·lectives.

ME: Ebre: De professor de dibuix fins a formar part de la col·lecció d'artistes del segle XXI de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi de Barcelona.

Miquel Paton: Sí, efectivament l'any passat en un acte solemne, la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi de Barcelona, va incorporar una pintura meua "Caseta i sèquies" a la seua col·lecció de pintures del segle XXI. Per altra part, donar classes de dibuix i pintura i anar pintant en el meu taller forma part del mateix projecte creatiu, de fet aquesta és una situació que es dona bastant entre els pintors i si ets constant, de vegades pots tenir alguna alegria com aquesta de l'Acadèmia.

ME: El teu llenguatge a l'hora d'interpretar l'art.

MP: Jo crec que sublimo a través del llenguatge pictòric allò que he interioritzat del meu entorn físic quotidià, aquell "ordre" que observem en el paisatge que ens envolta, la presència de l'ortogonalitat en els camps cultivats, els camins, els canals, les sèquies, els marges, són com unes línies imaginàries que dibuixen la natura i la transformen en el nostre paisatge mediterrani.

ME: La línia i els colors per a Miquel Paton, una manera de depurar, i minimitzar allò que és plenament identificable?

MP: La pintura bàsicament es manifesta en dos dimensions, alçada i amplada i per a delimitar els camps de colors utilitzo la línia, que procuro fer-la el més recta possible, tot fet a mà alçada evidentment. Això dona com a resultat unes composicions geomètriques pla-

nes, on unes línies verticals es creuen amb altres d'horitzontals com en una creu, cosa que fa aparèixer més o menys al centre, quadrats i rectangles depenent de l'ordre intern de la composició. Hi ha molta literatura d'aquesta manera de pintar.

ME: L'harmonia cromàtica, els colors per tu?

MP: Els colors són el tot d'una pintura, de fet si no hi ha color no hi ha pintura, no hi ha res, encara que diferents pintors han utilitzat el pigment blanc o negre per a les seves creacions, com Malevitch, Reinhardt i altres, ells amb la mescla subtractiva ens parlaven del que passa amb la mescla additiva, és a dir, sense llum no hi ha color i quan es mesclen tots els colors, apareix el blanc. Ens parlaven del silenci, de conceptes com el tot i el no res, l'absència de moviment, la pau, etc. Jo també utilitzo sovint el blanc i el negre, però encara sento la necessitat d'afegir colors, uns colors que procuro relacionar-los tenint en compte les seues diferents dimensions, el to, la saturació, la valoració, el matis, donant textura amb el pinzell, la qualitat del suport, entre altres coses.

ME: Els teus temes i colors preferits es relacionen amb...

MP: Crec que cada vegada més el tema és la mateixa pintura, cada quadre és en si una entitat nova que pot convertir-se en el centre d'atenció per ella mateixa. Respecte als colors, crec que són els que realment ens emocionen, encara que cada vegada deixo més espais en blanc i fico color en àrees més petites.

ME: Les teues traces geomètriques i lineals resumeixen tot allò que t'envolta en pocs elements. Com classificaries el teu estil?

MP: Les meues darreres composicions tendeixen cada cop més cap a una abstracció geomètrica.

ME: Quins són els pintors que et van influir o que t'han marcat?

MP: N'hi ha molts, els pin-

tors del trescent i del quatrecent, els barrocs, els pintors de les avantguardes històriques, també els actuals...

ME: Alguna vegada t'has inspirat en un text literari com a punt de partida per a una creació?

MP: Sí però indirectament, més aviat el que hi ha són coincidències o apropiaments.

ME: Quin seria el quadre que fins ara has pintat, que ho resumiria tot?

MP: Ui, no ho sé, les pintures acaben agafant vida pròpia i una pintura que no és molt significativa per a l'autor pot passar que després sigui la més representativa.

ME: Pintar per tu seria traduir les emocions de la vida anant més enllà i compartir-les?

MP: Les emocions, que bonic poder-les compartir, això ben fet només ho fan els grans artistes, per mi pintar crec que és una manera d'expressar-me, ja m'agradaria poder compartir les emocions i si això es produeix ho trobaré fantàstic.

ME: Quan comences un quadre, tens una idea clara del resultat desitjat?

MP: Sí i no i m'explico, el

nia, estàs com en alerta, si escoltes una música i de cop canvia pot fer-te perdre l'encís del moment.

ME: Un quadre, és un tros de vida?

MP: Un quadre és una experiència, un tros de disseny, una proposta, entre altri i així passa l'estona i va passant la vida...

ME: En la teua opinió, quin és el paper, la missió dels pintors en la societat actual?

MP: La nostra societat és molt complexa i genera infinitat de reptes sobre la seua manera de solucionar els fets vitals i quotidians. Una part de les solucions a aquests reptes els donen els dissenyadors d'eines que utilitzem en el nostre dia a dia, des dels arquitectes, dissenyadors, creatius d'estris de tot tipus, etc..., no obstant això, a les facultats de Belles Arts hi ha present un debat molt actiu respecte a quin lloc ha d'ocupar l'artista en la societat contemporània. L'artista, mentrestant i com sempre ha fet, una mica és l'espill que reflexa el bo i el dolent del temps que li ha tocat viure.

ME: Els quadres reflecteixen l'estat d'ànim de l'artista. Segons tu, són aquests estats d'ànim que solen variar constantment els qui decideixen el naixement i el final d'una obra?

MP: L'art és emoció, però també és control, rigor, tècnica, coneixement.

Un pont també és una obra d'art i no sol reflectir l'estat d'ànim de l'arquitecte que l'ha dissenyat i jo crec que no cal lligar sempre el procés creatiu a l'estat emocional del creador. Shakespeare, gran creador i generador d'estats d'ànim, no necessàriament havia de compartir el mateix estat anímic que els seus personatges. Als pintors també ens passa alguna cosa similar (riu), i també passa que si estàs molt fòtut o molt "happy", poden sortir coses més d'una manera que d'un altra, ja m'entens, tat?

ME: Els teus projectes?

MP: Ara estic acabant una sèrie de pintures sobre paper per a una exposició que faré a Barcelona el mes de maig i també preparo una pintura per a un mural.

